

DEBRECENI REGIONÁLIS FEGYELMI BIZOTTSÁG
Fegyelmi Tanácsa

Ügyszám: DRFB-19/2024.

A Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa (4026 Debrecen, Péterfia u. 46. sz.) **Dr. [...]** kamarai jogtanácsos (volt ügyvéd) elleni eljárásban a 2024. december 11. napján megtartott tárgyaláson meghozta, majd kihirdette az alábbi

Fegyelmi határozatot:

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy **Dr. [...]** (KASZ: [...], [...]) eljárás alá von **1 rb. (egy) rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el, ezért 100.000,-Ft. (azaz Százezer forint) pénzbírság** fegyelmi büntetéssel sújtja, valamint **80.000.-Ft. (azaz Nyolcvanezer forint) eljárási átalányköltség, valamint 2.250,-Ft. (azaz Kétezer-kétszázötven forint) tételes költség megfizetésére kötelezi.**

A Fegyelmi Tanács 2 (két) rendbeli fegyelmi vétség vonatkozásában az eljárást megszünteti.

[...]

Indoklás:

I.

[...]

II.

Az eljárás adatai

[...]

III.

Tényállás

A Fegyelmi Tanács a rendelkezésre álló iratok és egyéb bizonyítékok alapján a következő tényállást állapította meg.

Az eljárás alá vont kamarai jogtanácsos, mint ügyvéd 2019-től 2022-ig három ügyben járt el ügyvédként, amely ügyek köthetőek a bejelentőhöz. Az első ilyen ügy a bejelentő édesapja közös tulajdon megszüntetése iránt folyamatban volt eljárás, amely a [...] Járásbíróság előtt P.[...]/2019. szám alatt volt folyamatban. Az eljárás alá vont kamarai jogtanácsos és a bejelentő ezen ügy kapcsán ismerték meg egymást, amelynek hatására a bejelentő a házasságának felbontására irányuló eljárásban és egy fizetési meghagyásos eljárásban is az akkor még ügyvédként praktizáló – ma már kamarai jogtanácsost – bízta meg a jogi képviselővel.

Ezen három ügy a megbízó, illetve a megbízók elégedettségével ért véget, az ő érdekeiknek megfelelő döntés született. Bejelentő az ügyvédként eljáró eljárás alá vont szakmai munkájával meg volt elégedve.

A bejelentő a korábban folyamatban volt ügyek egyikében megítélt perköltség igénye érvényesítése érdekében, illetve a jogerős fizetési meghagyás végrehajtása iránt indítandó ügyekben is meg kívánta bízni az eljárás alá vont kamarai jogtanácsost, de a megbízás létrejött, a bejelentő hiányos adatszolgáltatása miatt nem jött létre a felek között.

A bejelentőnek ezt követően más jogviszonyból származóan szüksége volt jogi képviselőre, mivel azonban az eljárás alá vont kamarai jogtanácsost nem érte el, új jogi képviselőt bízott meg. A jogi képviselő meg is kereste az eljárás alá vont kamarai jogtanácsost és iratokat kért tőle, de az eljárás alá vont közölte vele, hogy ilyen iratokkal ő nem rendelkezik, mivel az általa elvállalt ügyekben ilyen periratok nem keletkeztek.

Mivel a bejelentő úgy ítélte meg, hogy iratokat az eljárás alá vont állításával szemben nem kapta meg tőle, ezért a Debreceni Ügyvédi Kamarához fordult. A Debreceni Ügyvédi Kamara

a segítségkérést bejelentésnek minősítve előzetes vizsgálatot indított az eljárás alá vonttal szemben. Az eljárás alá vontat mind a kamara vezető fegyelmi biztosa a bejelentés részére történő megküldésével, mind ezt követően a fegyelmi biztos felhívta arra, hogy az ügyre vonatkozó iratait a kamara részére küldje meg. Az előzmények között megjelölt ismételt fegyelmi biztosi felhívás azt is tartalmazza, hogy mely iratok azok, amelyek egy jogi képviselő ellátásakor keletkeznek, így mindenféleképpen létre kellett jönnie egy megbízási szerződésnek, egy meghatalmazásnak, és kellett, hogy ügyiratok keletkezzenek.

A fenti ismételt felhívás ellenére az eljárás alá vont továbbra sem küldött meg az ügyvédi kamarának semmilyen rendelkezésére álló iratot, ellenben felhívta a fegyelmi biztost arra, hogy az előbb ismertetett módon részletes felhívás ellenére részére jelölje meg, hogy milyen okiratokat küldjön meg az előzetes vizsgálat során.

A fegyelmi biztos az elektronikus kapcsolattartás megszűntével (az eljárás alá vont ügyvédből kamarai jogtanácsossá vált, ezért a korábbi cégkapuja nem működik már) a fegyelmi biztos postai úton küldött ismételt felhívást az eljárás alá vont részére, melyben pontosan megjelölte azt, hogy milyen szabályt szeg meg az eljárás alá vont az iratok megküldésének elmulasztásával. Ezt a levelet eljárás alá vont nem vette át a kézbesítést elvégezni kívánó Magyar Postától.

IV. Bizonyítékok

A Fegyelmi Tanács megállapítása a következő bizonyítékok mérlegelésén alapult.

A fegyelmi eljárást elrendelő határozat logikája szerint az első fegyelmi vétség az „iratok csatolásának elmulasztása okán” állapítható meg.

Az iratok csatolásának elmulasztása kapcsán okiratok álltak rendelkezésre.

A kamarai tagokra irányadó jogszabályok egyértelműen rögzítik azt, hogy az eljárás alá vontnak az előzetes vizsgálat során az ügyre vonatkozó iratokat meg kell küldenie. Az iratok megküldésére történő felhívást az eljárás alá vont megkapta, majd megkapta az ismételt felhívását is a fegyelmi biztosnak. Az ismételt felhívásban a fegyelmi biztos meg is jelölte azokat az okiratokat, amelyek egy megbízás elfogadásával és a peres képviselő elfogadásával szükségszerűen létrejönnek, azokat az eljárás alá vont kamarai jogtanácsosnak mint ügyvédnek meg kellett szerkesztenie. Ilyenek a megbízási szerződés, a meghatalmazás, illetve egy peres ügyben a képviselő ellátása során a jogi képviselő kap iratokat az eljáró hatóságtól. Itt a járásbíróháztól, ha mást nem, az ügyet érdemben lezáró eldöntő határozatot.

Az eljárás alá vont kamarai jogtanácsos ezen részletes felhívást követően sem küldte meg az iratokat, hanem csupán írásban kérdezte meg a fegyelmi biztostól azt, hogy milyen iratokat küldjön meg, holott az ismételt felhívás a fentiek szerint már tartalmazta azt, hogy milyen iratokra van szükség.

A rendelkezésre álló okiratok alapján kétséget kizáróan megállapítható a történeti tényállás ebben a vonatkozásban.

„A kapcsolattartás hiánya” okán:

A Fegyelmi Tanács a rendelkezésére álló és senki által nem vitatott nyilatkozatok alapján azt állapította meg, hogy a felek között két megbízási jogviszony volt, a bejelentő és az eljárás alá vont kamarai jogtanácsos édesapja között pedig további egy megbízás. Ezen három megbízási jogviszony legkésőbb 2022 tavaszán lezárult, ezt állította az eljárás alá vont, és ezt nem vitatta maga a bejelentő sem.

Tehát akkor, amikor 2022 júniusában az eljárás alá vont nem vette fel a telefont, nem reagált a hívásokra, nem válaszolt sms-ekre, e-mailekre sem, a felek között megbízási jogviszony már nem volt hatályban.

Tehát tényállásnak ezt a részét a Fegyelmi Tanács a felek egybehangzó nyilatkozata alapján állapította meg.

„Az iratok kiadása” okán:

A bejelentő a bejelentésében nem jelölt meg konkrétan olyan okiratokat, amelyeket állítása szerint az eljárás alá vont jogtanácsos a részére nem küldött meg. A tárgyaláson sem az egybefüggően előadott nyilatkozatában, sem ezt követően kérdésekre nyilatkozva sem tudott

olyan konkrét okiratokat megjelölni, amelyeket állítása szerint nem kapott meg az eljárás alá vont kamarai jogtanácsostól.

Az eljárás alá vont ezzel szemben arra hivatkozott, hogy közöttük rendszeres volt a kapcsolattartás, a folyamatban volt ügyekben az iratokat a rendszeres kapcsolattartás során átadta a bejelentőnek, így nincsenek olyan releváns iratok a birtokában, amelyeket ki kellene adnia és még nem tett volna meg.

Nyilatkozott arra is már az előzetes vizsgálat során, majd ezt megismételte a fegyelmi tárgyaláson, hogy a bejelentő új jogi képviselője megkereste őt, de tájékoztatta arról, hogy azok az iratok amelyeket az új megbízott ügyvéd keres, azok a bejelentő és közte létrejött megbízási jogviszonyokhoz nem kapcsolódó iratok, ilyen iratok ezekben az ügyekben nem keletkeztek, nincsenek a birtokában, ezért ezeket kiadni sem tudja.

Hogy konkrétan milyen iratokat kért tőle a bejelentő új megbízott ügyvédje, azt maga az eljárás alá vont kamarai jogtanácsos sem jelölte meg.

A fegyelmi tárgyaláson elhangzottak alapján a Fegyelmi Tanács arra a következtetésre jutott, hogy elfogadja ebben a vonatkozásban, az eljárás alá vont kamarai jogtanácsos nyilatkozatát, érdemi védekezését.

A Fegyelmi Tanács megállapította, hogy az eljárás alá vont kamarai jogtanácsos végig következetesen tagadta azt, hogy iratokat nem adott volna ki, elismerte azt, hogy őt a bejelentő új megbízott ügyvédje megkereste. Ebben a vonatkozásban a nyilatkozatai következetessége miatt a szavahihetőségét a Fegyelmi Tanács nem vonta kétségbe.

Maga a bejelentő azonban a nyilatkozatában nem jelölt meg semmilyen olyan konkrét iratot, amelyet eljárás alá vont kamarai jogtanácsosnak át kellett volna adni az ő, vagy az új megbízottja részére.

A fegyelmi tárgyaláson elhangzott egyértelmű kérdésre sem tudott a bejelentő egyetlen ilyen okiratot sem megjelölni, és az érdemi választ azzal hátrította el, hogy az ő új megbízott ügyvédjét keresse meg a Fegyelmi Tanács, aki majd tud ebben a kérdésben nyilatkozni.

A Fegyelmi Tanácsnak a konszenzusos meggyőződése, hogyha maga a bejelentő sem tudja megjelölni, hogy milyen okiratokra lenne szüksége, az ebben a vonatkozásban a bejelentő szavahihetőségét megkérdőjelezi. A válasz megkerülése miatt, és az iratok megjelölésének elmaradása miatt az egyébként szavahihetőnek mutatkozó kamarai jogtanácsos állításával szemben érdemi tényállítást alapítani nem lehet.

Megállapítja a Fegyelmi Tanács azt is, hogy a felek közötti és nem vitatott kapcsolattartási mód (a korábban ügyvédként dolgozó kamarai jogtanácsos rendszeresen az otthonában kereste meg a bejelentőt) jellegére is tekintettel életszerűtlen az, hogy a vele rendszeresen kapcsolatot tartó ügyvéd nem adja át mindazon okiratokat a bejelentőnek, amelyek az ügy lezárásakor jöttek létre, illetve magában az eljárásban keletkeztek. Ha voltak ilyen iratok, akkor az életszerűség azt diktálja, hogy rendszeres kapcsolattartás során ezeket az okiratokat az eljáró ügyvéd a találkozásokra magával viszi és ezeket a bejelentőnek, aki a megbízója, a találkozások alkalmával átadja.

Mindezekre tekintettel a Fegyelmi Tanács arra az egyhangú döntésre jutott, hogy az iratok kiadása vonatkozásában elfogadja a kamarai jogtanácsos védekezését, mely szerint minden, az ügyben létrejött okiratot átadott a bejelentőnek.

V.

A fegyelmi biztos indítványa

A fegyelmi biztos a végindítványában a fegyelmi eljárást kezdeményező határozatot, illetve az abban foglaltakat változatlanul fenntartotta, Véleménye szerint az abban megjelölt előírásokat, szabályzatokat, jogszabályt megszegte az eljárás alá vont kamarai jogtanácsos.

Mindezekre tekintettel a fegyelmi biztos három rendbeli szándékosan elkövetett fegyelmi vétséget indítványozott megállapítani, és ezért pénzbírság kiszabását kérte az eljárás alá vont ügyvéd eljárási átalányköltségben való marasztalásával együtt.

Az eljárás alá vont kamarai jogtanácsos indítványában sem ismerte el a fegyelmi felelősségét és az általa korábban elmondottakat fenntartotta.

VI.

A fegyelmi tanács által levont jogi következtetés

A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint a fegyelmi eljárást elrendelő határozat és a végindítvány csak részben alapos.

A 6/2018. (III.26.) MÜK Szabályzat (ÜESZ 12.3. pontja) az alábbiakat mondja ki: „Az ügyvédi tevékenység gyakorlója – függetlenül attól, hogy tesz-e nyilatkozatot – az ügyvédi kamara és szervei részére az ellene indult panasz -, illetve a fegyelmi ügyben felhívásra az ügygel összefüggő iratokat – kamarai jogtanácsos, illetve jogi előadó esetében azon iratokat amelyek felett rendelkezni jogosult – köteles becsatolni.”

Az eljárás alá vont kamarai jogtanácsos ezen kötelezettségét egyértelműen, ismételt felhívás ellenére megszegte, ezen kötelezettség alól sem a rendelkezésre álló iratok mennyisége, sem más okra hivatkozva kibújni nem lehet.

Az ügyvédi tevékenységről rendelkező 2017. évi LVIII. törvény 1. § (3) bekezdése szerint: „Az ügyvédi tevékenység gyakorlójának az ügyvédi tevékenységet lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolni.”, illetve az

ÜESZ 13.10. pontja szerint: „Az ügyvédi tevékenység gyakorlója a tájékoztatás, a megbízás teljesítésének elmulasztásával, a személyes kapcsolattartás mellőzésével vagy más magatartásával nem veszélyeztetheti az ügyfélnek az ügyvédségbe és az ügyvédi tevékenységbe vetett általános bizalmát”.

Mivel a felek egybehangzóan úgy nyilatkoztak, hogy amikor közöttük a rendszeres személyes kapcsolat megszakadt az eljárás alá vont jogtanácsos magatartása miatt, akkor már folyamatban lévő megbízási jogviszonyuk nem volt.

Tehát amikor az eljárás alá vont kamarai jogtanácsos nem vette fel, nem fogadta a bejelentő hívásait, a részére megküldött üzenetekre, e-mailekre nem válaszolt, azt nem mint megbízással rendelkező ügyvéd tette. A megbízások megszűntek, és a megbízás alatti kapcsolattartás szabályai már nem vonatkoztak az eljárás alá vont volt ügyvédre.

A Fegyelmi Tanácsnak természetesen nem jogköre abban állást foglalni, hogy helyes-e az, hogyha egy volt ügyfél hívásait nem fogadja az ügyvéd, illetve nem válaszol a neki küldött üzenetekre és e-mailekre, mert jelen ügyben az eljárás alá vont fegyelmi felelősségét kell vizsgálni, nem azt, hogy más szerint helyes vagy elfogadható volt-e a cselekedete.

Nem vitatott, hogy megbízási tevékenysége nem volt, így kapcsolattartási, tájékoztatási kötelezettsége sem állt fenn az eljárás alá vont ügyvédnek a bejelentővel szemben, így ezeket a kötelezettségeit a Fegyelmi Tanács álláspontja szerint megszegni sem tudta.

A fentiekre tekintettel a kamarai jogtanácsos az ügyvédi tevékenységről szóló ezen előírását sem tudta megszegni, fegyelmi vétséget nem valósított meg ebben a vonatkozásban.

Mivel az iratok kiadása kapcsán a Fegyelmi Tanács azt állapította meg, hogy az eljárás alá vont ügyvéd az iratokat kiadta, így csak azt a következtetést vonhatta le, hogy a kötelezettségeit ebben a vonatkozásban nem szegte meg.

VII.

Elkövetett fegyelmi vétség megjelölése, súlyosító és enyhítő körülmények

Az eljárás alá vont ügyvéd tehát a fentieknek megfelelően megszegte a 6/2018. (III.26.) MÜK Szabályzat 12.3. pontjában meghatározott kötelezettségét, így 1. rb. szándékos fegyelmi vétséget követett el.

A fegyelmi büntetés kiszabása kapcsán a Fegyelmi Tanács egyetértett a fegyelmi biztossal abban, hogy a pénzbírság kiszabása indokolt az eljárás alá vont kamarai jogtanácsossal szemben.

Indokoltnak találta ezt még úgy is a Fegyelmi Tanács, hogy két fegyelmi vétség miatt a fegyelmi eljárást megszüntette az eljárás alá vonttal szemben, és úgy is, hogy maga a bejelentő a fegyelmi tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy nem kívánja azt, hogy „Istvánnak” ezen ügyben az ő bejelentése miatt baja származzon.

Ennek az elsődleges oka az, hogy eljárás alá vont kamarai jogtanácsosnak már volt egy szándékos fegyelmi vétség miatt vele szemben kiszabott írásbeli megrovása, illetve – bár kétség kívül még nem jogerős – három rendbeli fegyelmi vétség miatt vele szemben kiszabott pénzbírság.

Mindezekre tekintettel a Fegyelmi Tanács álláspontja szerint indokolt vele szemben pénzbírság kiszabása.

A Fegyelmi Tanács súlyosító körülményként értékelte, hogy az eljárás alá vont kamarai jogtanácsossal szemben volt már egy írásbeli fegyelmi büntetés alkalmazva egy 1. rb. szándékos fegyelmi vétség miatt.

Enyhítő körülményként értékelte a Fegyelmi Tanács azt, hogy az eljárás alá vont kamarai jogtanácsosnak két kiskorú gyermeke van, valamint a bejelentő nem kívánta azt, hogy a bejelentés miatt joghátrány, szankció érje. Azért kisebb súllyal vette figyelembe ezt a Fegyelmi Tanács, mert az iratok megküldésének elmulasztása nem a bejelentő és az eljárás alá vont közötti jogviszonyban történt, hanem az eljárás alá vont kamarai jogtanácsos ebben a vonatkozásban a kamarával szemben fennálló kötelezettségét nem teljesítette.

Figyelembe vette azonban a pénzbírság mértékének megállapításakor a Fegyelmi Tanács, hogy a fegyelmi vétség nem az alapügyekben valósult meg, azt az eljárás alá vont nem a megbízási jogviszonyai keretei között valósította meg, hanem már az előzetes vizsgálat során. Végső sorban egy olyan, más fegyelmi vétségek miatt indult eljárásban, amelyeket a Fegyelmi Tanács nem látott megállapíthatónak.

Mindezekre tekintettel a pénzbírság mértékét egy rendkívül alacsony összegben, 100.000 Ft-ban állapította meg a Fegyelmi Tanács.

VIII.

Eljárási Szabályok, költségek, egyéb jogi normák

A Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvédet az Üttv. 142. § (2) bekezdése és a fegyelmi eljárásról szóló 6/2018. (XI. 26.) MÜK szabályzat (a továbbiakban: **FESZ**) 40.2. b) pontja alapján kötelezte a fegyelmi eljárás átalány költségének megfizetésére.

Felhívja a Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd figyelmét az Üttv. 22. § (1) bekezdés g) pontjában és a 149. § (1) bekezdés b) pontjában, valamint (6) bekezdésében foglaltakra, különös tekintettel arra, hogy a végrehajtható fegyelmi határozatból fakadó fizetési kötelezettség felszólítás ellenére történő nem teljesítése a kamarai tagság megszüntetését eredményezi.

A határozat meghozatala az Üttv. 131. §-án és a FESZ 27.1. pontján alapul. A határozat elleni fellebbezési jogot az Üttv. 135. §-a biztosítja.

A Fegyelmi Tanács határozata 2025. február 08. napján jogerős és 2025. március 05. napján végrehajtható.

Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa DRFB-19/2024.